

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd partium rerum creatarum, necessaria sit differentia. Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

CONSTANTINI ORATIO

qui preces faciunt, illuminandas suppeditandum. Modestissima etiam multorum conuiuia, tum ad egentes misericorditer & benigne subleuandos, dum ad eos iuuandos, qui patria exciderunt, instituta, quæ certe si quis absurda putet, non sentit ille quidē sicut diuinissimæ sanctissimæq; disciplinæ regula postulat.

Quòd partium rerum creatarum, necessaria sit differentia. CAP. XIII.

IAM verò nonnulli in Deo incusando, nugæ consecretantur plane pueriles, dum quærunt, quid tandem sibi uolisset, quod non vnâ eandemq; naturam fabricatus sit, sed multa genera, varia, & natura repugnantia in lucem edi præcepit, vnde dispar morum nostrorum & voluntatum ratio profecta est, fuisset fortasse melius, tum ad morem Dei præceptis gerendum, tum ad accuratam illius comprehensionem, tum ad fidem cuiusque confirmandam, si omnes homines fuissent iisdem moribus & vitæ institutione præditi: Verùm vt omnes iisdem moribus eademque indole imbuti fuissent, æquum putare est admodum planè ridiculum. Neque enim considerant, diuersam esse mundi & rerum in eo contentarum constitutionem. Nam quæ ad naturæ rationem pertinent, non eandem vim habent, cum his quæ ad mores: neque corporis perturbationes cum his, quæ animum commouent, eadem sunt. Neque tamen humanum genus diuinæ bonitatis expers est, neque omnino omnium, neque quorumlibet natura illius sit particeps, sed eorū, qui diuinam naturam, quique illud vitæ genus, quod rerum diuinarum facile primas tribuit sibi delegerunt.

*Quòd creata natura, immenso ab increata intervallo distat, & quòd propius accedit ad eam homo, si e-
tatem in excolenda virtute traducat.*

CAP. XIII.

EA verò quæ ortum habent, cum æternis comparare, extremæ reuera infantiæ est. Horum enim neque principium est, neque finis: Illa utpote generata ortaq; cum initium, vt sint & viuant, tempore sumant, necessario & non sine causa finem habent. Ea autem, quæ generantur, cum eo
qui